

10.10

THẦN AO ÉCH

Ngày xưa, Bu Prăng làm lễ đàn trâu cúng lúa, trâu đã cột, nứa đã dựng, dây đã cột, khách mời đã đến đông đủ.

Hôm tối cột trâu, họ giết một con gà nhỏ cúng cọc cột trâu. Họ khấn vái thần trời, thần đất, thần rừng, thần núi, thần suối, khấn mời các thần đến ăn máu trâu, uống rượu ché rung, cầu thần phù hộ, bảo vệ dân làng, sáng thả ra bãi cỏ, trưa lửa xuống tắm suối, tối lửa về bon làng, đề phòng lửa cháy, đề phòng kẻ xấu, ngăn cản kẻ thù phá phách, anh em bà con tốt cho vào. Đến nửa đêm hôm đó, có một đoàn người xấu đến định đánh cướp bon Bu Prăng. Người trong làng không hay biết có kẻ xấu đến cướp. Người trong nhà đang uống vui đánh trống, đánh chiêng, gõ công, ca hát ồn ào náo nhiệt.

Đoàn kẻ cướp đã đến gần bon, họ tìm đường vào bon Bu Prăng không thấy. Đoàn kẻ cướp đã vào đến gần bờ rào chỉ thấy nước ao, không thấy bạn đâu cả. Họ đánh chiêng, gõ công, đánh trống, ca hát hò reo trong bon, đoàn kẻ cướp nghe bên ngoài rào như là tiếng đàn ếch kêu trong nước ao hò thôi. Đoàn kẻ cướp tưởng mình lạc đường, họ gọi nhau:

- Hỡi anh em đoàn ta, ta lạc đường rồi, ta quay về thôi.

Người trong làng nghe tiếng kẻ cướp gọi nhau từ ngoài bờ rào, thanh niên trong làng cầm lao, dao, gươm đánh đuổi bọn cướp. Đoàn cướp chạy toán loạn. Bắt được một người hời cung, hấn khai là định đánh cướp nhưng tìm đường vào làng không thấy, chỉ thấy toàn nước ao, chỉ nghe thấy tiếng ếch kêu, không nghe tiếng người nói từ trong làng. Người dân làng được thần rừng, thần núi, thần suối bảo vệ bạn khỏi bị kẻ xấu đánh cướp bon mình. Họ đền ơn các thần, đến sáng chém trâu tổ chức lễ hội để cúng đền ơn các thần rừng, thần núi, thần sông, thần suối. Hai ba ngày sau đó, họ lại bắt cột con trâu khác để tổ chức lại lễ hội. Nước ao của thần bảo vệ bạn hiện vẫn còn, có tên gọi là nung kit lưpai.

Người kể: Diểu Njah